

ΤΟ ΘΕΑΤΡΟ

ΕΛΕΦΘΕΡΑ ΣΚΗΝΗ.—«Ἡ Σκουριά».—
Τὸ δραματικὸ ἔργο τῶν σ. Κιρσὸν καὶ Οὐ-
σπένσκυ, δείχνει ποιά προσπάθεια καταβάλε-
ται στὴ Σοβ. Ρουσία γιὰ τὴν καθοδήγησιν τῆς
μάζας. Ἀκόμα, φανερῶνει τὴν ἀλματικήν ἐ-
ξέλιξιν τοῦ Ρούσου προλετάρου πού βάζει
σὰ νόμον στὴ ζωὴ του τὴν ἀφτοκριτική,
ποῦναι τὸ πιὸ χαρακτηριστικὸ σημάδι, πο-
λιτισμένου ἀληθινὰ ἀνθρώπου. Ἄν ὠρισμέ-
νοι «ἐπαναστάτες» τύπου Τερέχιν παρερμη-
νέψανε τὴν προλεταριακὴ ἠθικὴ πού ἄρχεψε
κιόλας νὰ ὀλοκληρῶνεται, τοῦτο ἔγινε γιὰ
νὰ καταδειχτεῖ πόσον εἶναι κακὸ πολὺ, ὀλέ-
θριον καὶ τὸ ἐλάχιστον ὑπόλειμα ἀστισμοῦ
ποῦμινε μέσα μας. Οἱ «παρωδίαι» ἀφτῆς
τῶν ἐπαναστατῶν παρουσιάζονται—καθὼς
εἶναι φυσικὸ—πάντα στὶς μεταβατικὰς περιό-
δους τῶν κινήματων γιὰ τὴν ὑπάρχουσαν ἀκόμα
λείψαναν μπουρζουαδισμού καὶ φέρνουνται
σὰν ἀστοὶ (ἀφοῦ φροντίζουνε μόνο γιὰ τὸν
ἑαυτοῦν τους) γιὰ τὴν βρῆκαν ἑφκολὴ τὴν
ἐκμετάληψιν ἑνὸς θύσου. Ὁ Τερέχιν φτά-
νει ὡς τὸ ἔγκλημα δυὸ φορές—νὰ πού ὀ-
δηγεῖ ἢ μὴ ὀλοκληρωτικὴ ἐξαφάνισιν τοῦ πα-
λιοῦ μας «ἐγὼ»! Ἐπαναστάτης ἀληθινὸς
εἶναι ὁ Βασίλης πού ἐλέγχει τὸν Πίιοτρ πού
ἀμφιβάλει—γιὰ τὴν ἀφτὸς ἔχει μέσα του τὸ
σαράκι τοῦ ἀστισμοῦ—καὶ γιὰ τοῦτο βρῆκε
τὴ λύσιν στὴν ἀφτοχτονία. Τοῦ λέει ὁ Βασί-
λης : «θαρεῖς πὼς ἔχεις τὸ δικαίωμα νὰ φτο-
χτονεῖς ; πὼς ἀφτὴ εἶναι δική σου δουλιὰ ;
Νομίζεις πὼς εἶσαι λεπτέρος νὰ διαθέτεις τὸ
ἄτομό σου ; Πὼς ἔχεις τὸ δικαίωμα νὰ φέ-
βγεις ; Ἔτσι ! Καὶ πὼς θὰ συνεχίσει τότες
τὸ ἔργο ἐκείνων πού σκοτωθῆκανε πλάϊ μας
στὸ μέτωπον γιὰ τὴν Ἰδέαν ; »

Τὸ ἔργο καθαρὰ πρωτοποριακὸ βασίζε-
ται σὲ ἀλεπάλληλα ἐπεισόδια πού συνδέουν-
ται ἀναμεταξύ τους ἀπάνω στὴ δράσιν.

A. Z.